

Odlišnosti IMDG Code od ADR/RID

Podmínky přepravy nebezpečných věcí po moři jsou zakotveny v mezinárodní dohodě IMDG (International Maritime Dangerous Goods) Code, kterou má na starosti IMO (International Maritime Organization – Mezinárodní námořní organizace). Novelizována je jednou za dva roky.

Hlavním úkolem IMO, která vznikla v roce 1959, je zvyšování bezpečnosti obchodní námořní dopravy a zabraňování znečištění moří. Jeden z nástrojů pro zachování bezpečné přepravy nebezpečných věcí představuje právě IMDG Code.

IMO umožňuje spolupráci mezi státy v technických otázkách mezinárodní lodní dopravy. V jejím rámci jsou přijímány bezpečnostní a navigační standardy a normy ochrany životního prostředí moří. IMO dosud vypracovala a uvedla do praxe více než 40 úmluv, okolo 1000 kodexů a řadu doporučení. Proč podobné dohody vznikají? Hlavním posláním je předcházet zranění (nebo dokonce smrti) osob i zvířat, znečištění životního prostředí (v IMDG Code jsou definovány látky znečišťující moře nebo látky silně znečišťující moře), poškození plavidel a jejich samotného nákladu. Přímořské státy v minulosti zaváděly své vlastní vnitrostátní předpisy, které se od sebe lišily nejen v identifikaci a označování nebezpečných věcí, ale dále např. v balení, ukládání na plavidlo apod. To značně komplikovalo situaci všem účastníkům přepravy nebezpečných věcí a byl velký problém dodržet všechny předpisy jednotlivých států.

IMDG Code oproti ADR nezná podlimitní množství

Jaké jsou nejzásadnější odlišnosti v 1. části IMDG Code od mezinárodních dohod upravujících podmínky

přepravy nebezpečných věcí po silnici (ADR) a železnici (RID)? Např. v IMDG Code oproti ADR není zahrnuto v pododdílu 1.1.3.6 podlimitní množství. IMDG Code tedy vůbec nezná toto vynětí z platnosti. V kapitole 1.3 je přesně definováno, z jakých předpisů, a není to jen IMDG Code (dále např. Mezinárodní úmluva o bezpečných kontejnerech – CSC, Řád pro bezpečné postupy ukládání a zajištění nákladu – CSS Code atd.), musí být osoby podílející se na přepravě proškoleny. Jedná se například o osoby provádějící nakládku, vykládku, označování, klasifikaci, přípravu přepravních dokladů apod. V části 2., stejně jako v ADR/RID, jsou stanovena kritéria pro klasifikaci nebezpečných věcí do jednotlivých tříd (1 – 9). Rozdílná klasifikační kritéria jsou pro třídu 9, tzn. UN číslo podle ADR/RID ne vždy souhlasí s UN číslem podle IMDG Code pro stejnou nebezpečnou látku. Navíc oproti ADR/RID jsou v kapitole 2.10 uvedeny látky znečišťující moře.

Značka pro látky znečišťující moře

V 5. části dohody ADR jsou poměrně detailně popsány písemné pokyny pro případ nehody, které jsou závazné pro řidiče v případě krizových situací. Obdobu bychom našli i v IMDG Code, tam je pouze stručně popsáno, že v jakémkoli okamžiku se musí na

palubě plavidla nacházet informace pro případ mimořádných událostí. Navíc musí na palubě existovat seznam látek znečišťujících moře s uvedením rozmístění na palubě.

Oproti ADR/RID jsou v IMDG Code detailně popsány procesy nakládání nebezpečných věcí – tzn. povolení skladování na palubě, popř. v podpalubí, podle kategorií, do nichž jsou nebezpečné látky zařazeny v Seznamu nebezpečných věcí. Dále se celá jedna kapitola zabývá oddělováním nebezpečných věcí (kusů, kontejnerů, nákladních dopravních jednotek atd.).

Dodatek obsahuje také první pomoc

Nejpodstatnější část II. dílu IMDG Code tvoří Seznam nebezpečných věcí podle UN čísel, což je obdoba tabulky A dohod ADR/RID. Obdobu tabulky B (abecední seznam nebezpečných věcí) dohod ADR/RID představuje tzv. Index.

Specifikem IMDG Code oproti dohodám ADR/RID je dodatek (Supplement). Obsahuje např. poskytnutí první pomoci s ohledem na přepravu nebezpečných věcí, pokyny pro uložení do nákladních dopravních jednotek, doporučení pro bezpečné používání pesticidů na palubě plavidel, mezinárodní kodex pro bezpečnou přepravu ozářeného jaderného paliva, plutonia a vysoce aktivních radioaktivních odpadů v obalech na plavidlech.

Jiří Kokeš,
ÚSMD DEKRA